Imaginea derulată încet a trandafirului de toamnă

On Noiembrie 22, 2019

Trandafirul este pecetea unei singure taine, formându-se prin simpla adăugare a unui amănunt subtil într-o formulă artistică inimitabilă.

Limbajul trandafirului este monologul unui artist care, în bunătatea lui necondiționată, fără niciun fel de constrângere, își exprimă forța creatoare prin vibrația murmurată a unui sentiment de cea mai curată și elevată expresie. Un sentiment de felul acesta artistul îl simte pentru niște femei virtuoase, sau pentru acele lucruri rare culese din natură și duse foarte aproape de perfecțiune, pentru puterea plânsului unei mame, sau pentru mângâierea milei unui Dumnezeu care se îngrijește de omenire.

Limbajul naturii este o permanentă căutare a artei în fiecare colțișor al existenței noastre, fragile și vulnerabile, încărcată de melancolii vagi sau de preaplinuri de suflet, cărări de neliniște pronunțate, afectate de trecerea vremii. Trandafirul călăuzitor, atât de drag, lovit de intemperiile din cursul toamnei târzii, mă face să mă simt copleșit de durerile unei lumi complicate care, tot mai indiferente la dimensiunea spirituală, niciodată nu a părut mai fragilă.

Ani de-a rândul, aspectele legate de intimitatea fizică, psihică și emoțională, nu mi-au dat niciun răspuns la întrebarea: „ce se ascunde în viața celui care se ascunde în timp ce totul se repetă?”. Numai trandafirul mi-a împărtășit răspunsul, grav și accentuat, prin magia cu care artistul face să fuzioneze intim, în aceeași lucrare, clarobscurul unei alei umbrite de tei bătrâni care te invită la o adâncire în necunoscut, cu exuberanța coloristică a peisajului de toamnă, undeva departe de ochii lumii.

Estetica peisajului mohorât, dar plin de culori vesele, devine un eveniment de apreciere activă a artei atunci când glasul unui orator necunoscut, îngroșat de simțire tomnatică, justificat pentru raritatea unui moment grav, atinge (cu ecoul speranței distruse) un obiect prăfuit, sau chiar un om necăjit, pentru a putea să efectueze o călătorie într-un loc încărcat de constrângeri, stări mai profunde și trăiri mult mai intense.

Leadership: Personalitatea ta își caută menirea în crearea unei identități vizuale care îți permite să te înrădăcinezi în memoria unui moment unic surprins într-o imagine cu tentă de operă de artă?

Am făcut din grădina mea un spațiu de reflecție asupra gândurilor cele mai tainice, un mod de expunere a unui limbaj surd, fără calitate primară în pictură deoarece încetează să caracterizeze un peisaj pentru a se numi pe sine „distinctiv”. Astfel, peisajul poate fi admis ca un fel de renunțare a sinelui de a se mai considera „însemnat” pentru experiența revelării unei realități mai ample, demne de suprarealiștii secolului 21.

În acest moment, limbajul pe care îl folosesc în prezența naturii este produsul unei conștiințe particulare, izolate, folosind drept ancore de mesaj către viitor o înlănțuire de „n” gânduri caracterizate prin schimbări ale stărilor de spirit, în special pe cele care generează simptome profunde de natură emoțională: epuizare, tristețe, slavă deșartă.

O personalitate care îmbrățișează acest limbaj se supune cu demnitate unei opere de artă care trăiește, mai ales, prin mesajul pe care îl exprimă: *„tot ceea ce te rănește sau te bulversează, te face de asemenea să vezi altfel viața”.*

Nu-i așa că se simte o oarecare deznădejde în scrisul meu, pe măsura vremii tot mai reci, mai capricioase, mai înverșunată să te prindă într-un labirint de întrebări, de secrete și incertitudini, ca și când ai fi introdus în atmosfera romanului „Numele Trandafirului" de Umberto Eco?

Când trandafirul își pierde petalele toamna târziu, abia atunci artistul pare să fie puternic sensibilizat de imposibilitatea de a gusta deliciile unei imagini multicolore, fiind parcă introdus într-o imagine a sfârșitului de lume, ca în viziunea fotografului Christian Wærsten.

Aici, punctul culminant al istorisirii mele, de care niciodată nu mă voi putea despărți, este dat de conștiința conținutului estetic sau spiritual al unei opere de artă care impresionează prin ecourile de substanțialitate filosofică, de tipul: *„I will never forget myself, no matter if I am a good or a bad painter."*

Leadership: Tabloul viu al artei tale poate fi încadrat în memoria unui moment în care experimentezi o stare apăsătoare, ce poate fi folosit ca termen analogic pentru un context mai larg de cunoaștere și înțelegere a motivației care fundamentează procesul creativ?

În cartea "The Instant Millionaire", scriitorul Mark Fisher îndrumă un tânăr spre a-și împlini visurile. Tânărul este invitat la o plimbare printr-o mare grădină de trandafiri. S-au plimbat în tăcere o vreme. Milionarul s-a oprit în fața unui tufiș de trandafiri cu flori magnifice și a rămas pierdut în contemplație. Când și-a mai revenit, a spus:

"Cred că am mirosit acești trandafiri de mii de ori, dar de fiecare dată mi se pare o experiență diferită. Ştii de ce? Pentru că am învățat să trăiesc aici și acum. Uit de trecut și nu-mi pasă de viitor. Secretul e cât se poate de simplu: concentrarea mentală. Cu cât mintea îți este mai concentrată, cu atât mai mult trăiește ea în prezent și cu atât este mai absorbită în tot ceea ce face. Concentrarea este cheia succesului în toate domeniile vieții. Cu cât te vei putea concentra mai bine, cu atât mai eficient vei munci, sesizând inclusiv detaliile peste care ceilalți trec cu ușurință. Grădinăritul te ajută să observi din ce în ce mai lucid lucrurile din jur."

Dragă cititorule, de fiecare dată când te vei îndoi de tine însuți, când viața ți se va părea mai grea pentru a fi îndurată, întoarce-te la acest trandafir și amintește-ți ce reprezintă el într-un univers care se potrivește cu mintea ta, pentru că și el și tu ați fost făcuți de același Dumnezeu, pentru a descoperi în el lucrarea Lui. Concentrează-te la relația dintre natură și ființa umană pentru a plăsmui subiectul Marii Opere, înainte de a te socoti un artist al exprimării memorabile, un hermeneut al imaginii desprinse din tainele lumilor universului.

Singurul amănunt care adăugat într-o formulă artistică inimitabilă poate realiza o asemănare între tine și trandafir, are la bază ideea percepției unei compoziții ca întreg, nu ca sumă a părților, ca o emanație a impresiei unui spațiu nemărginit, sau ca materializare a unei forțe de natură suprareală pe care o poate produce numai un artist al exprimărilor memorabile. O astfel de formulă artistică poate fi *„desenul spontan printr-o simțire de sine"* sau *„coloratul unui gând frumos din lumea care nu se vede".*

Adevărata motivație a unui artist, cea care fundamentează procesul creativ, este de a surprinde cu inspirație și apreciere „totalitatea lumii" într-un singur moment profund și emoționant, acceptând provocarea de a interpreta o imagine cu conținut de „oglindire a sinelui" într-un colț de realitate neștiut de nimeni.

Imaginea derulată încet a trandafirului de toamnă aduce în prim plan un mod de expunere a incursiunii într-o lume apăsătoare, ce se dorește creativă, dar și un procedeu artistic de construire a simbolurilor de definire a „sinelui" prin asumarea ipostazei unui personaj care își

analizează stările sufletești, concepțiile, ideile prin ecoul unei singurătăți febrile.

Source: https://neculaifantanaru.com/imaginea-derulata-incet-a-trandafirului-de-toamna.html